

Maaliskuu 2016 Sapporossa

Paulon Säätiön apurahan ansiosta minulla oli mahdollisuus kuukauden vierailuun Japanissa, Sapporon yliopistosairaalan korvaklinikalla. Paulon Säätiön ja Sapporo Medical Universityn yhteistoiminta ja stipendiaattivaihdot on aloitettu 1970-luvun lopussa. Sain kuulla olevani 37. suomalainen tutkijavaihdossa oleva lääkäri; tittelini oli Visiting Scientist. Olikin helppo havaita, että toteutuksesta oli kokemusta, sillä käytännön järjestelyt sujuivat erinomaisesti.

Perillä kävi ilmi, että sekä klinikan esimies että isäntänäni toiminut kollega olivat olleet kauan sitten saman vaihto-ohjelman järjestäjänä Suomessa. Näin Suomi, suomalaisuus, maamme terveydenhuolto, osin tutkimustoiminta ja alan kollegatkin olivat jo heille ja osin muillekin tuttuja.

Mikä vieraanvaraisuus!

Saapumispäivän iltapäivänä isäntänä toimiva kollegani oli vastassa lentokentällä. Viralliset paperiasiat olivat allekirjoitustani vaille valmiina. Seuraavaksi isäntäni järjesti metrokortin ja tutustumishintaisen kuntosalikortin kuukaudeksi. Päivän päätteeksi nautittiin yhteinen illallinen. Kävimmekin hänen kanssaan kuukauden aikana useita kertoja yhdessä saunomassa ja illallisella. Näistä en kuitenkaan tuntenut jääväni kiitollisuudenvelkaan, sillä laskut yleensä puolitimme.

Myös eräs toinen klinikan kollegoista osoitti ylenpalttista vieraanvaraisuutta, josta myös osan aikaa Sapporossa ollut puolisoni, nuorin tyttäreni ja hänen kaverinsa, pääsivät kokemaan. Meitä kierrätettiin kaupungilla, tarjottiin hienoja illallisia, järjestettiin kalligrafiamaalauksia ja perehdyttiin teeseremoniaan.

Koko klinikan kanssa oli yhteinen illallisjuhla, jonka aiheena oli erään kollegan lähtö tutkijavaihtoon ja suomalaisen kollegan tutkijavaihto. Siihen liittyen pidin edeltävästi tunnin mittaisen vierailijaluennon.

Kollegakuntaa

Kliininen työ

Vaikka kieliongelmat asettivat haasteita, oli minulla kuitenkin mahdollisuus päästä riittävässä määrin seuraamaan normaalia työtä korvaklinikalla: poliklinikkaa, osastotyötä, leikkauksia ja opetuskiertoja. Moni yleinen käsitys Japanista osoittautui virheelliseksi. Kävi mm. ilmi, etteivät ainakaan Sapporossa työpäivät olleet kovinkaan erilaisia tai pidempiä kuin Suomessa.

Minulle oli järjestetty jo etukäteen tutustumispäivät kahteen muuhun sairaalaan: Hokkaidon yliopistoklinikkaan samassa kaupungissa sekä säätiöpohjaiseen upouuteen syöpäsairaalaan, jossa seurasin haastavaa leikkausta. Kummassakin sairaalassa vastaanottoni oli huolella suunniteltu: vierailuajankohtani oli räätälöity niin, että juuri kyseisinä päivinä pääsin näkemään oman työni kannalta merkittäviä uusia asioita. Kummassakin sairaalassa vieraanvaraisuus oli jälleen täydellistä: mm. Hokkaidon klinikan esimies yhdessä muutaman muun kollegan kanssa veivät minut ravintolaan lounaalle.

Lisäksi minut kutsuttiin tutustumaan kahden pienen yksityisen lääkäriaseman toimintaan.

Viikkomeetingissä käsiteltiin suoritettuja leikkauksia.

Toimenpiteisiin tutustumista.

Tutkimustyö

Päivien aikana jäi hyvin aikaa myös viedä omia tutkimusprojekteja eteenpäin. Yhteistä kosketuspintaa tutkimusrintamalta löytyi lyhyestä vierailusta huolimatta. Olin jo ennen lähtöäni tutustunut jonkin verran IgG4-tautikokonaisuuteen, josta Suomessa yhdessä työtovereideni kanssa olimme suunnittelemassa tutkimusprojektia. Kävi ilmi, että tämän aihepiirin tutkimuksista erityisesti Sapporon klinikalla on paljon kokemusta.

Lopuksi

Yleinen englannin kielen heikko rajoitti odotetusti ajatusten vaihtoa. Onneksi paikallisten kollegoiden joukosta löytyi niitä, jotka puhuivat englantia siinä määrin, että kommunikaatio oli luontevaa. Sairaalan ulkopuolella englannilla pärjääminen on vaikeaa. Suomi on ns. kovassa kurssissa Hokkaidon saarella. Rautatieaseman turistineuvonnasta löytyi eräs harrastuksekseni suomea opiskellut virkailija ja palvelu sujuikin siellä parhaiten suomeksi.

Esitän suuret kiitokseni Paulon Säätiölle! Oma kuukauden mittainen vierailuni oli itselleni antoisa. Suurin hyöty syntyy säätiön pitkäaikaisesta yhteistyöstä Sapporon yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan kanssa. Toivottavasti yhteistyö jatkuu.

Timo Atula

Korva-, nenä- ja kurkkutautien erikoislääkäri, dosentti
HYKS, Korva-, nenä- ja kurkkutautien klinikka

Japanin viidenneksi suurin kaupunki.